

serne (Magistraten) fastsatte Regler, og at Kontrollen er betryggende gennemført.

For Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser kan en Kommune som Tillæg til den ovenfor omhandlede midlertidige Hjælp vedtage at betale $\frac{3}{4}$ af Kontingentet til Arbejdsløshedskassen for det Tidsrum, i hvilket Understøttelse i Henhold til nærværende Lov oppebæres.

Mod behørig Dokumentation refunderer Arbejdsløshedsfonden $\frac{2}{3}$ af Kommunernes Udgifter hertil.

Understøttelser efter denne Lov medfører ikke for Modtageren de med Modtagelsen af Fattighjælp forbundne Retsvirkninger og har ingen Indflydelse paa den paagældendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen. Denne har ikke Krav paa sædvanlig mellemkommunal Refusion af den ydede Understøttelse.

Loven traadte straks i Kraft og gælder indtil den 1. Maj 1932.

I Bemærkningerne til det af Ministeren fremsatte Lovforslag henvises til tidligere Lovforslag af samme Karakter, senest det i Rigsdagssamlingen 1930—31 fremsatte, se Aarbog for nævnte Samling, Side 504, og til Nødvendigheden af at komme de arbejdsløse til Hjælp i den Situation, der er fremkommet ved, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse blev ophævet ved Loven af 1927. Ministeren nævnte ved Fremsættelsen, at der den 11. September 1931 ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer var indtegnet 37 648 ledige mod ca. 27 000 i Fjor. Af dette Antal var der ca. 15 000, som ikke fik nogen Art af Arbejdsløshedsunderstøttelse. Statistikken omfatter kun dem, der har meldt sig til Arbejdsanvisningskontorerne, saa at det virkelige Tal var langt større, og i Løbet af Vinteren kunde Arbejdsløsheden sikkert ventes at stige betydeligt.

Det af Ministeren fremsatte Lovforslag var i det væsentlige stemmende med det i forrige Samling fremsatte, men der var paa enkelte Punkter taget Hensyn til den da udtalte Kritik.

Det foresloges saaledes, at Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, som først har indmeldt sig i en saadan efter 1. Oktober 1931, ikke kan faa den for Arbejdsløshedskassemedlemmer fastsatte større Hjælp, men ligestilles med Ikke-Medlemmer med Hensyn til Hjælpens Størrelse, og at Hjælpen til Medlemmer kun kan ydes paa Betingelse af, at vedkommende Medlem i øvrigt er berettiget til at oppebære Understøttelse. Paa den anden Side hjemlede Lovforslaget Hjælpen